

Referat: Domnu' Trandafir de Mihail Sadoveanu - Caracterizarea domnului Trandafir

Naratiunea "Domnu" Trandafir", scrisa de Mihail Sadoveanu, a fost prima oara publicata in anul 1905, in revista "Albina", apoi urmand sa fie publicata din nou in anul 1907 in volumul scriitorului, "La noi in Viisoara". Ajuns la maturitate, scriitorul se intoarce pe meleagurile natale si evoca cu nostalgie intamplarile copilariei, cand se juca cu dracii de varsta lui, si isi aminteste chipul dascalului sau, Mihai Busuioc, aici supranumit "Domnu" Trandafir". Opera are o scriere autobiografica, scrisa sub forma de scrisoare (epistola) adresata unui prieten, unde scriitorul povesteste despre primii ani de viata, petrecuti in targusorul Pascani. Dar, mai ales il aminteste pe personajul principal al operei, dascalul Mihai Busuioc, caruia ii inchina aceasta opera.

Prin caracterizarea directa, realizata de autor si alte personaje, reies urmatoarele trasaturi fizice: "Era un om bine facut, putin chel in varful capului, cu ochii foarte blajini. Cand zambea, se aratau sub mustata tinsa scurt niste dinti lungi, cu strunga mare la mijloc. "

Caracterizarea directa prezinta de asemenea si trasaturile morale, asa cum reies din fragmente: " invatatura cealalta, sufleteasca) ne-o da) nu pentru ca trebuia si pentru ca i se platea, dar pentru ca avea un prisos de bunatate in el si pentru ca in acest suflet era ceva din curatenia unui apostol", dascalul avand un suflet cald, plin de bunatate, a format mintile si sufletele copiilor si a fost pentru ei un model de bunatate sufleteasca.

ii invata din dragoste si devotament, fara a-i pasa de lume si de "viforul de nemulumiri" din jurul sau. Prin fragmentul: "Nu, Domnu nostru nu ne-a invatat niciodata din pricina ca se temea de cei mari", autorul arata ca dascalul era devotat meseriei sale, pe care o facea cu pasiune si pricepere, era corect si cinstit.

Era un bun organizator, iar in acel coltisor de tara, el nefiind verificat de nimeni, putea sa faca ce dorea, dar el facea ceea ce considera ca era mai bine pentru scoala si pentru elevii sai.

Iubea copiii, pentru care era un adevarat parinte: "ii era drag sa ne invete si parca eram copiii lui." Pe langa un bun dascal, domnul Trandafir era si gospodaros: "Era foarte gospodaros si-i placea sa faca fiecare lucru cu randuiala", si vroia ca si elevii sai sa fie la fel. intr-o zi, pe cand randuia un car cu fan, iar copiii erau in clasa cu monitorii, dascalul primeste o vizita neasteptata.

Prin caracterizarea indirecta, prin analizarea faptelor, gandurilor, gesturilor, atitudinilor, vorbirii, framantarilor sufletesti, mediul de viata, ce apar in naratiune, descriere si dialog deducem urmatoarele fapte:

Domnul Trandafir ii invata pe copii sa-si respecte si sa isi iubeasca neamul si tara, la fel cum iubea si el, ii invata sa creada in trecutul si vrednicia poporului roman, i-a invatat lucruri de care nu-si mai aduc aminte, dar care au incalzit mai tarziu, ca niste seminte bune.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Le dadea invatatura sufleteasca: "Cand ne invata cum sa spunem poeziile eroice, vorbea tare si inalta in sus bratul drept."

Dascalul a reusit sa le stearneasca interesul copiilor pentru invatatura si citit, muzica si pentru adevaratele valori, mai tarziu ei ajungand sa iubeasca aceste lucruri: "Cand trebuia cateodata, sambata dupa-amiaza, sa ne ceteasca din povestile lui Creanga, ne privea intai bland, cu un zambet linistit, tinand cartea la piept, in dreptul inimii - si in banci se facea o tacere adanca".

Datorita bunatatii lui si iubirii pe care o purtau pentru el, " baietii invatau dupa puterile lor" si de teama de a nu-l dezamagi pe prea-iubitul lor dascal.

Era autoritar, stia cand sa-i laude: "Brava baieti", dar stia si cand sa-i dojeneasca: "Mai domnule !", aceasta fiind cea mai mare manie a sa, dar baietii cand o auzeau, le venea sa intre cu capul in pamant de rusine.

Dascalul este politicos, respectuos si ospitalier cu strainii veniti si da dovada de bunele maniere, lasand deoparte munca, si ocupandu-se de ei, nestiind cine erau acei oameni: "Ma rog, ce doriti dumneavoastra?" , "Ma rog, domnule, daca esti bun si nu te superi cu cine am onoarea ?" , "Marie ! ia vezi ceva de racoreala !) ia sedeti, va rog, colea, la umbra, in cerdac " .

Curios, ca cine sunt acei musafiri, el il intreaba pe unul din ei, ca cine sunt, iar acesta i-a zis ca acela era domnul ministru si ca el este inspectorul cutare, la acestea zise, dascalul da dovada de haz si de simtul umorului, raspunzandu-i, mirat ca cineva ar veni sa-l verifice in acel coltisor al tarii: "Asta e prea-prea, si Domnul incepe a rade cu hohot,) dar cum ai socoti dumneata ca am sa cred asemenea lucru ? Ce are sa caute ministrul aici, in saracia noastra ?" .

Inainte de afla cine erau, Domnu" Trandafir este rugat sa tina o lectie. Dascalul tine o lectie normala, copiii dand dovada ca, datorita domnului Trandafir, au acumulat o cunostinta generala bogata, iar domnul Busuioc da dovada de maiestrie de dascal.

La sfarsitul orei, strainii isi dezvaluiesc identitatea, il felicita pe dascal si sunt mirati ca in acel colt de tara, pot fi elevi asa buni si sunt convinsi ca scoala a meritat sa fie infaptuita.

Intre dascal si copii s-a format o legatura sufleteasca, acesta devenind parintele si confidentul copiilor, iar copiii au ajuns sa tina mai mult la el decat la oricine.

Intr-un timp s-a zvonit ca are sa-l mute pe domnul Trandafir, in alta comuna peste Siret, atunci baietii s-au strans intr-o seara la scoala, unii plangeau, altii se sfatuiau, si intr-un tarziu, s-au hotarat sa mearga cu el, fiind dispusi sa renunte la familiile lor pentru el, dar nu, el nu s-a dus nicaieri, a ramas acolo, pe pamantul unde a muncit si a fost inmormantat.

El dovedeste dragostea fata de copii, prin faptul ca a nu a plecat si a ramas impreuna cu ei, in acea odaie, unde le "era cald vara si frig iarna". Le era baietilor ca si un adevarat parinte, imparte

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

perele din curtea scolii, impreuna cu x'fiii saix'.

Sadoveanu, scrie aceasta opera din recunostinta, respect, admiratie, dragoste pentru parintele sau, Mihai Busuioc, idolul lui in viata. Va fi mereu o amintire placuta in sufletul elevilor sai, iar Mihail Sadoveanu ii va fi vesnic recunoscator, fiindca l-a invatat gramatica, punctuatia si invatatura sufleteasca, ce au alcatuit baza meseriei sale.

Domnul Trandafir poate fi comparat cu dascalul scriitorului Ion Creanga, ale carui povesti au fost un dar nepretuit pentru baieti, badita Vasile, la fel si el un model de bunatate. Barbu stefanescu Delavrancea, Alexandru Vlahuta si Ion Luca Caragiale, au scris si ei despre dascalii sai din copilarie: domnul Vucea, domnul Udrea sau Marius Chicos Rostogan, dar acestia erau rai.

Titlul operei - este alcatuit din doua substantive. Substantivul "Domnu" " este scris cu majuscula pentru ca elevii il admirau si il respectau. Apostroful indica o adresare familiara, apropiata, deoarece era intr-adevar apropiat copiilor. Substantivul propriu "Trandafir"indica frumusetea sufleteasca (spirituala) si delicatetea invatatorului, dar si micii ghimpi ai sai: x'Mai domnule ! x'.